

تاریخ دریافت: ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۳ تاریخ پذیرش: ۲۶ شهریور ۱۴۰۳ صفحات ۳۲ الی ۶۴

گاز طبیعی و انرژی خورشیدی؛ چالش‌ها و فرصت‌های ایران از منظر امنیت انرژی

امیرمحمد مغانی^۱، بهاره حیدری^{۲*}، عباس ملکی^۳

۱. دانشجوی دکترای حکمرانی انرژی Moghani@ut.ac.ir

۲. استادیار دانشکده حکمرانی دانشگاه تهران bahareh_heidary@ut.ac.ir

۳. استاد دانشکده مهندسی انرژی، دانشگاه صنعتی شریف maleki@sharif.edu

چکیده: از آنجایی که گاز طبیعی بزرگترین سهم را در سبد انرژی کشور دارد و پاک‌ترین سوخت فسیلی محسوب می‌شود، نحوه تولید، مصرف و مدیریت آن بر امنیت انرژی کشور بسیار تاثیرگذار بوده و به دلیل پاک بودن آن، همراه با انرژی‌های تجدیدپذیر، اجزا مهم گذار به انرژی‌های پایدار محسوب می‌شوند. از آنجایی که ایران دومین ذخایر گاز طبیعی در جهان را داراست و از نظر جغرافیایی میان کشورهای تولیدکننده گاز در خاورمیانه، آسیای مرکزی و مصرف‌کننده گاز در آسیا و اروپا قرار دارد، ایران توانایی بالایی برای تبدیل شدن به هاب انرژی منطقه و ایفای نقش یک بازیگر کلیدی در بازار منطقه‌ای و جهانی گاز طبیعی را داراست. همچنین ایران به دلیل پتانسیل بالای تابش خورشیدی، پتانسیل بسیار بالایی برای تولید برق از این منبع تجدیدپذیر و پاک را داراست. هدف این پژوهش، بررسی چالش‌ها و فرصت‌های گاز طبیعی و انرژی خورشیدی و ارائه راهبردهایی برای بهبود امنیت انرژی ایران است. روش تجزیه و تحلیل این پژوهش براساس تحلیل رابطه خاکستری است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که تولید برق و صادرات حامل‌های انرژی بیشترین تاثیر را در امنیت انرژی ایران دارد.

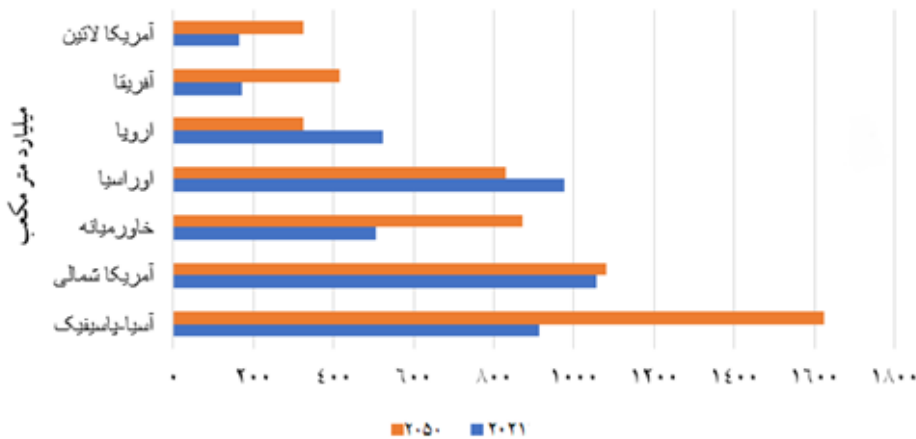
کلمات کلیدی: گاز طبیعی، ایران، امنیت انرژی، انرژی خورشیدی

۱. مقدمه

گاز طبیعی همواره در امنیت انرژی کشورهای جهان اهمیت بسیاری داشته است؛ چراکه در مقایسه با دیگر سوخت‌های فسیلی آلاینده کمتری تولید می‌کند. همچنین، از گاز طبیعی می‌توان برای ساخت و طراحی یک سیستم انرژی هیبریدی با انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده کرد. این ترکیب می‌تواند به رفع برخی از محدودیت‌ها و چالش‌های مرتبط با گاز طبیعی و منابع انرژی تجدیدپذیر کمک کند. یکی از کاربردهای رایج سیستم‌های هیبریدی استفاده از نیروگاه‌های گاز طبیعی به عنوان پشتیبان یا مکمل منابع انرژی تجدیدپذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی است. از آنجایی که تولید انرژی‌های تجدیدپذیر مانند خورشید و باد وابسته به شرایط آب و هوایی هستند، نیروگاه‌های گاز طبیعی می‌توانند منبع قابل‌اعتمادی برای جایگزینی نیروگاه‌های تجدیدپذیر در زمان اختلال تولید به وسیله‌ی آن‌ها باشند (Shell, ۲۰۲۳).

صادرات انرژی همواره یکی از منابع اصلی درآمد ایران بوده است. با توجه به این موضوع که در افق ۲۰۵۰ مصرف گاز طبیعی در مناطق گوناگون جهان افزایش می‌یابد، فرصت خوبی خواهد بود که صادرات گاز طبیعی ایران نیز افزایش یابد. بنابراین، انتظار می‌رود آسیا و اقیانوسیه تا سال ۲۰۵۰ به بزرگترین بازار گاز طبیعی جهان تبدیل شوند. با افزایش تقاضای آسیا و اقیانوسیه برای گاز طبیعی از ۹۱۵ میلیارد متر مکعب در سال ۲۰۲۱ به ۱.۶ تریلیون متر مکعب در سال ۲۰۵۰ شاهد تغییر قابل توجه‌ای در مصرف گاز طبیعی خواهیم بود (نمودار (۱) را مشاهده نمایید). افزون‌بر این، گاز طبیعی تنها سوخت فسیلی خواهد بود که تا سال ۲۰۳۵ رشد خواهد کرد و در سال ۲۰۳۷ نیز به پیک خود خواهد رسید (McKinsey, ۲۰۲۱).

نمودار (۱) پیش‌بینی تقاضای گاز جهانی تا سال ۲۰۵۰ (Statista, 2023)

همچنین، افزایش سرعت گذار انرژی باعث شده است که مسیر پیش‌رو پر از عدم قطعیت در حوزه‌های گوناگونی اعم از روندهای فناوری، خطرهای ژئوپلیتیکی و رفتار مصرف‌کننده شود. چنین شرایطی باعث خواهد شد که راهبردها و سناریوهای متفاوتی جهت سرمایه‌گذاری در حامل‌های گوناگون انرژی شود. در نتیجه، پرداختن به اهداف چندگانه همچون اهداف بلند مدت کربن‌زدایی و انتظارات کوتاه مدت برای بازده اقتصادی به طور همزمان برای تصمیم‌گیرندگان چالش برانگیز خواهد بود. در این راستا، در حوزه‌ی گاز طبیعی سناریوی گذار تسریع شده مک کینزی^۱ تقاضای گاز و گاز طبیعی مایع شده (الان‌جی)^۲ را انعطاف پذیر نشان می‌دهد، چراکه تقاضای گاز تنها ۵ درصد و تقاضای الان‌جی نیز ۳ درصد کمتر از پیش‌بینی سال ۲۰۵۰ است. با این حال، به دلیل سرعت گذار انرژی مصرف گاز طبیعی به سرعت در کشورهای توسعه یافته کاهش می‌یابد اما تقاضا در کشورهای در حال توسعه به دلیل کاهش مصرف زغال سنگ به سرعت افزایش می‌یابد (McKinsey, ۲۰۲۱).

^۱ McKinsey

^۲ Liquid Natural Gas

ایران با ۳۲.۳ تریلیون (Statista, ۲۰۲۳) ذخایر اثبات شده‌ی گاز طبیعی و قرار گرفتن میان بازارهای تولیدکننده و مصرف‌کننده‌ی گاز طبیعی فرصت بسیار مناسبی دارد تا بتواند هم به عنوان صادرکننده گاز طبیعی و هم به عنوان شبکه‌ی گازی در منطقه فعالیت کند. هدف این پژوهش بررسی چالش‌ها و فرصت‌های گاز طبیعی برای بهبود امنیت انرژی ایران است. در این پژوهش ابتدا به بررسی به مباحث نظری امنیت انرژی و سپس به پژوهش‌های انجام شده در حوزه‌ی گاز طبیعی ایران پرداخته خواهد شد تا نوآوری پژوهش نیز نسبت به پژوهش‌های گذشته مشخص شود. در مرحله بعد نیز روش پژوهش به تفصیل بیان می‌شود، سپس وضعیت کنونی مصرف گاز طبیعی نیز بررسی خواهد شد. در آخر با بررسی شاخص‌های انتخاب شده به بررسی امنیت انرژی بر پایه‌ی گاز طبیعی پرداخته خواهد شد و در نهایت با بررسی مباحث ژئوپلیتیکی راهبردهایی را برای غلبه بر موانع توسعه صادرات گاز و ایجاد هاب انرژی ارائه خواهد شد.

۲. پیشینه پژوهش

بسیاری از کارشناسان معتقدند که گاز طبیعی این توانایی را دارد تا پلی میان سوخت‌های فسیلی و انرژی‌های تجدیدپذیر باشد (Levi, ۲۰۱۳). بنابراین، از آن‌جاییکه گاز طبیعی می‌تواند نقش به‌سزایی در دوران گذار ایفا کند، بازارهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای آن نیز اهمیت به‌سزایی پیدا خواهند کرد؛ چراکه بازار گاز طبیعی بر خلاف بازار جهانی نفت، بازاری منطقه‌ای است. در این راستا، بازارهای نفت خام به سرعت و اغلب به طور چشمگیری به رویدادهای جهانی واکنش نشان می‌دهند، اما بازارهای گاز طبیعی کمتر به بازار بین‌المللی واکنش نشان می‌دهند. افزون‌بر این، نفت خام بر اساس قراردادهای کوتاه مدت و قیمت لحظه‌ای معامله می‌شود اما گاز طبیعی با قراردادهای بلند مدت و قیمت منطقه‌ای و طولانی مدت معامله می‌شود (EIA, ۲۰۲۰). در نتیجه، از آن‌جاییکه ایران در موقعیت جغرافیایی مناسبی در منطقه‌ی خاورمیانه قرار دارد، می‌تواند از این شرایط و موقعیت خود به خوبی استفاده کند و به عنوان هاب گازی در

منطقه نقش آفرینی کند. با این حال، کشوری می‌تواند ادعای هاب گازی در منطقه را داشته باشد که بسترسازی مناسب و گسترده‌ای در این راستا داشته باشد. در این راستا نیز پژوهش‌هایی در رابطه با صادرات و واردات، امنیت انرژی ایران و هاب گازی انجام شده است که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود.

حافظی و همکاران (۲۰۲۰) پژوهشی در رابطه با آینده‌ی وضعیت و سهم شرکت گاز طبیعی ایران در بازار جهانی ارائه کرده‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان می‌دهد که شرکت ملی گاز با سطح بالایی از رقابت مواجه است. بنابراین شرکت گاز برای توسعه‌ی سهم بازار خود به یک مجموعه راهبردهای پایدار نیاز دارد، چراکه سطح بالای رقابت میان بازیگران بزرگ باعث می‌شود که دسترسی آینده به بازارهای بین‌المللی، از دیدگاه شرکت گاز نامطمئن به نظر رسد. در نتیجه، پنج سناریو پدید آمده است که شامل: (۱) رقابت میان شرکت کنندگان موجود، به این معنا که تقاضا در بازار بیشتر خواهد شد و نیاز به تولید گاز طبیعی به طبع باید افزایش یابد؛ در چنین شرایطی نیز هزینه‌های سرمایه‌گذاری در بخش گاز طبیعی نیز افزایش می‌یابد، (۲) قدرت چانه‌زنی تامین کنندگان، به این معنا که تامین کنندگان قدرت بیشتری در بازار خواهند داشت، چراکه انحصار در اختیار بازیگران محدودی خواهد بود، البته باید این نکته را در نظر گرفت که منابع جدید گاز طبیعی در مناطق گوناگون جهان کشف نشود و تامین کنندگان (سرمایه‌گذاران و ارائه دهنده خدمات) محدود بمانند، (۳) قدرت چانه‌زنی خریداران، در صورت جهانی شدن بازار گاز طبیعی قدرت چانه زنی خریداران افزایش خواهد یافت و همچنین انرژی‌های تجدیدپذیر می‌تواند نیاز مصرف کنندگان به گاز طبیعی را نیز کاهش دهد، (۴) تهدید از طرف تازه واردان، هرچه موانع و محدودیت بیشتری در بازار گاز طبیعی وجود داشته باشد، بازیگران کمتری می‌توانند به این بازار وارد شوند، و (۵) تهدید از طرف حامل‌های جایگزین، به این معنا که فنآوری‌ها با ویژگی‌هایی همچون عملکرد بهتر، هزینه کم جابه‌جایی، قیمت پایین‌تر می‌تواند جایگزین مناسبی برای انرژی‌های فسیلی همچون گاز طبیعی باشد. در پژوهشی دیگر حافظی و همکاران (۱۴۰۰) به بررسی سناریوهای آینده امنیت انرژی پرداخته‌اند. آن‌ها سناریوهای مورد نظر خود را براساس نظر نخبگان توسعه داده‌اند. بنابراین، از منظر

خبرگان مشارکت کننده، مسئله‌ای همچون محیط زیست در ایران در مقایسه با روندهای جهانی به در آینده توجه شایانی نخواهد شد. افزون‌بر این، مسائل سیاسی و اقتصادی را غیر قطعی‌ترین مسائل دانستند. همچنین، سهم بالای گاز طبیعی در تولید برق نشان از وابستگی صنعت برق به گاز طبیعی دارد، با توجه به این موقعیت توان خصوصی‌سازی صنعت برق نیز محدود خواهد شد. در نتیجه، در آینده‌ای نزدیک شاهد تغییر گسترده‌ای در سبد مصرف انرژی نخواهیم بود. در حوزه‌ی هاب گازی نیز رضایی و همکاران (۱۳۹۷) پژوهشی در راستای ارزیابی یا امکان‌سنجی تشکیل هاب گازی در ایران با کمک روش 'SWOT انجام داده‌اند. آن‌ها با ارائه‌ی نقاط ضعف، قدرت و بیان فرصت‌ها و تهدیدها به این نتیجه رسیده‌اند که امکان رسیدن به این هدف وجود دارد، اما با توجه به نقاط ضعف داخلی و تهدیدهای بین‌المللی دستیابی به این هدف در سال‌های نزدیک امکان‌پذیر نخواهد بود. علویان و موسوی (۱۴۰۱) نیز به بررسی فرصت‌ها و چالش‌های صادرات انرژی به قفقاز جنوبی پرداخته‌اند. یافته‌های آن‌ها نشان می‌دهد که با توجه به چالش‌های سیاسی منطقه‌ای و بین‌المللی مهم‌ترین عوامل وجود مشکلات فنی و افزایش سرانه مصرف انرژی است. دیپلماسی انرژی نیز یکی از عوامل مهم در ایجاد یک هاب گازی در منطقه است که کریمی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی دیپلماسی انرژی ایران در حوزه‌ی گاز طبیعی در افق ۱۴۲۰ پرداخته‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان می‌دهد که تنها صادرات گاز طبیعی نمی‌تواند منافع ایران را تامین کند، چراکه قطب‌های تولید و مصرف گاز در منطقه، مسیرهای جایگزین برای کاهش مزیت جغرافیایی ایران را بر گزیده‌اند و مسئله‌ی کسری و ناترازی گاز در داخل کشور نیز افزایش یافته است. آن‌ها معتقدند که بازتعریف سیاست و دیپلماسی انرژی در حوزه‌ی گاز طبیعی یک ضرورت انکارناپذیر است و پیشنهاد می‌کنند که سیاست ترکیبی گاز و برق را به طور همزمان دستگاه‌های مرتبط در نظر بگیرند. شایان و بصیری (۱۴۰۲) نیز در پژوهشی به بررسی و صادرات گاز ایران به عمان با رویکرد نظری ارتباطات کارل دویچ پرداخته‌اند و با کمک روش پیتز مک لافلین^۲ نیز به تجزیه و تحلیل مسائل

^۱ Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats analysis

^۲ در این روش به کشف علت و علل یک واقعه یا رویداد پرداخته می‌شود؛ مک لافلین ابتدا به بررسی عوامل تاریخی

یک واقعه و سپس علل احتمال وقوع آن واقعه می‌پردازد.

پرداخته‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان می‌دهد که ایران در تلاش است تا به بازار گاز عمان از طریق خط لوله دسترسی یابد و پس از آن به بازار چین و هند برسد. با توسعه این هدف ایران می‌تواند به یک هاب‌گازی تبدیل شود. همچنین آن‌ها معتقدند که توسعه روابط ایران و عمان در حوزه صادرات گاز طبیعی باعث هم‌گرایی و رقابت گازی بیشتر در منطقه‌ی خلیج فارس می‌شود. در حوزه‌ی امنیتی نیز دیباوند (۱۳۹۴) به بررسی ارتقای امنیت ملی با کمک صادرات گاز طبیعی به صورت خط لوله و ال‌ان‌جی پرداخته است. هدف پژوهش وی آن است که آیا دستیابی به بازارهای گاز طبیعی جدید و ایجاد وابستگی متقابل می‌تواند منجر افزایش امنیت ملی و کاهش خطرات خارجی شود؟ نتایج پژوهش وی نشان می‌دهد که صادرات گاز به بازارهای بالقوه صادراتی در صورتی در ارتقای امنیت ملی و کاهش تهدیدهای نظامی موثر است که ایران سهم عمده‌ای در بازارهای منطقه‌ای و جهانی داشته باشد که به راحتی قابل جایگزین نباشد. خلاصه و مقایسه‌ی مقالات نیز در جدول (۱) ارائه شده است.

جدول ۱: مقایسه و خلاصه‌ی مقالات ارائه شده در بخش پیشینه پژوهش

نام نویسنده/سال	روش پژوهش	هدف	نتایج
(دیباوند، ۱۳۹۴)	برای تحلیل موضوع از نظریه‌ی وابستگی متقابل و اطلاعات آماری و سری‌های زمانی نهادهای معتبر بین‌المللی و داخلی استفاده شده است.	به بررسی نقش صادرات گاز طبیعی برای ایجاد وابستگی متقابل در جهت تامین و افزایش امنیت ملی پرداخته شده است.	صادرات گاز تنها زمانی در ارتقای امنیت ملی و کاهش تهدیدهای نظامی موثر است که ایران سهم عمده‌ای در بازارهای منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای داشته باشد.
(رضایی و همکاران، ۱۳۹۷)	از روش SWOT استفاده شده است.	به بررسی نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها تشکیل هاب‌گازی پرداخته شده است.	امکان تشکیل هاب‌گازی برای سال‌های پیش رو با توجه به نقاط ضعف داخلی و تهدیدهای بین‌المللی دور از دسترس است.

<p>شرکت ملی گاز با سطوح گوناگونی از رقابت در آینده رو به رو خواهد بود و بهتر است که این شرکت راهبردهای گوناگونی برای مقابله با این چالش‌ها برگزیند.</p>	<p>به تحلیل وضعیت بازار جهانی گاز طبیعی در رابطه با نقش شرکت ملی گاز ایران پرداخته شده است.</p>	<p>برای بررسی نقش ایران در بازار جهانی از یک تحلیل رقابتی جامع، نیروهای پنج گانه پورتر^۱، مدل برنامه ریزی مبتنی بر سناریو استفاده شده است.</p>	<p>(حافظی و همکاران، ۲۰۲۰)</p>
<p>استفاده از گاز طبیعی در آینده منجر به وابستگی برق به این حامل انرژی خواهد شد و خصوصی سازی برق را نیز با محدودیت‌هایی روبرو خواهد کرد.</p>	<p>به بررسی وضعیت امنیت انرژی و توسعهی سناریوهای انرژی ایران در افق ۱۴۲۰ پرداخته شده است.</p>	<p>استفاده از روش گلوله برفی.</p>	<p>(حافظی و همکاران، ۱۴۰۰)</p>
<p>تنها صادرات گاز طبیعی منافع ایران را تامین نمی‌کند بلکه به همراه گاز طبیعی بهتر است صادرات برق نیز در دستگاه‌های مربوطه دنبال شود.</p>	<p>هدف این مقاله بررسی دیپلماسی انرژی ایران و ارائه راهبردهایی برای آن بوده است.</p>	<p>این مقاله از روش فراتحلیل و متمرکز بر وجوه کیفی آن استفاده کرده است.</p>	<p>(کریمی و همکاران، ۱۴۰۰)</p>
<p>با توجه به محدودیت‌های بین‌المللی مهم‌ترین عامل ناکامی صادرات به قفقاز جنوبی مسائل فنی و افزایش سرانهی مصرف است.</p>	<p>بررسی چرایی ناکامی ایران در صادرات گاز طبیعی به قفقاز جنوبی نسبت به دیگر رقبای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای</p>	<p>در این مقاله از روش کتابخانه‌ای و نظریه‌ی ژئوپلیتیک انرژی استفاده شده است.</p>	<p>(علوی و موسی، ۱۴۰۱)</p>
<p>ایران با دسترسی به بازار عمان و پس از آن به هند و چین می‌تواند به هاب گازی تبدیل شود.</p>	<p>بررسی همگرایی و چگونگی صادرات گاز طبیعی ایران به عمان</p>	<p>این مقاله از روش پیتز مک لافلین استفاده کرده است.</p>	<p>(شایان و بصیری، ۱۴۰۲)</p>

^۱ Porter's five forces

با توجه به پیشینه پژوهش مورد بررسی علاوه بر اینکه صادرات گاز طبیعی ممکن است منجر به وابستگی متقابل میان کشورها شود، رقابت‌های منطقه‌ای نیز برای دسترسی به بازارهای بالقوه آن شکل می‌گیرد؛ چراکه گاز طبیعی دارای بازاری منطقه‌ای است. از آنجاییکه ایران موقعیت جغرافیایی مناسب و ذخایر فراوان گاز طبیعی دارد، توانایی این را دارد که به عنوان هاب گازی منطقه عمل کند. با این حال، با توجه چالش‌های گوناگون بین‌الملل و داخلی این هدف به طور کامل تحقق نیافته است. نوآوری این پژوهش بررسی چالش‌ها و فرصت‌های گاز طبیعی و ارائه راهبردهایی براساس روش تحلیل رابطه‌ی خاکستری برای بهبود امنیت انرژی ایران و ایجاد هاب انرژی است.

۳. مبانی نظری پژوهش

با نگاه به جهان می‌توان دریافت که در نظام بین‌الملل اقتدارگریز هیچ مرجع عالی برای اعمال قانون وجود ندارد. بنابراین در یک نظام آشوبناک توانایی‌های داخلی دولت‌ها از جایگاه بالایی برای تامین امنیت برخوردار است. در این نظم دولت‌ها با فرصت‌ها و تهدیدهای متعددی مواجه هستند که این وضعیت اهمیت امنیت انرژی را افزایش خواهد داد. در این راستا پژوهشگران حوزه‌ی انرژی پژوهش‌های گسترده‌ای را در رابطه با تامین امنیت انرژی در سطح جهانی، منطقه‌ای، و مطالعات موردی کشورها انجام داده‌اند، که در ادامه به بررسی پژوهش‌هایی در حوزه‌ی مبانی نظری امنیت انرژی پرداخته خواهد شد.

امنیت انرژی از زمان شوک‌های نفتی در سال‌های ۱۹۷۳ و ۱۹۷۸، یکی از موضوعات اولویت‌دار در میان سیاستمداران کشورهای جهان بوده است. با این حال، پس شوک نفتی مفهوم امنیت انرژی به گونه‌ای تغییر کرده است که اتکای کمتری به عرضه و تقاضای نفت دارد و بر مسائلی مانند پیامدهای اجتماعی-اقتصادی و زیست محیطی نیز تمرکز دارد (Nawaz & Alvi, ۲۰۱۸). یکی از تعاریف سنتی امنیت انرژی در سال ۱۹۸۸ توسط دانیل یرگین^۱ ارائه

^۱ Daniel Yergin

شده است. تعریف یرگین از امنیت انرژی بر دو عامل در دسترس بودن و مقرون به صرفه بودن انرژی برای مصرف کنندگان تأکید دارد و هدف امنیت انرژی را تضمین منابع انرژی کافی و قابل اعتماد با قیمت‌های مناسب می‌پندارد، به گونه‌ای ارزش‌ها و منافع ملی به خطر نیافتند (Yergin, ۱۹۸۸). همچنین، از دیگر تعاریف ارائه شده توسط دانشمندان حوزه‌ی امنیت انرژی می‌توان به مفهوم چهار A^۱ اشاره کرد. این تعریف شامل چهار بعد (۱) دسترس بودن^۲، (۲) مقرون به صرفه بودن^۳، (۳) قابل دستیابی^۴ و (۴) مقبولیت^۵ است. در این راستا، **در دسترس بودن** انرژی اشاره به تامین انرژی به صورت دائم و بی‌وقفه دارد، **مقرون به صرفه بودن** نیز به اطمینان از عرضه مداوم انرژی با نرخ‌های مقرون به صرفه می‌پردازد، به عنوان مثال قیمت مقرون به صرفه برای تولیدکنندگان انرژی به بیش از قیمت تمام شده‌ی تولید انرژی اشاره دارد، **قابل دستیابی بودن** نیز بر حصول اطمینان از دسترسی همه شهروندان به انرژی و وجود زیرساخت‌های قابل اعتماد برای عرضه مداوم برای مصرف‌کننده نهایی اشاره دارد، در آخر نیز **مقبولیت** به تأثیرات منفی انرژی مانند آلودگی و آسیب‌های زیست محیطی مربوط است و همچنین بر سازگاری انرژی با محیط زیست نیز تأکید می‌کند. بنابراین، این چهار بعد به عنوان یک چارچوب اساسی در تحقیقات امنیت انرژی معاصر استفاده می‌شود (Bilbao-Terol et al., ۲۰۲۳).

یکی دیگر از مفاهیم امنیت انرژی نیز مربوط به پژوهش جونل^۶ و چرپ^۷ (۲۰۱۱) است. آن‌ها در پژوهش خود سه دیدگاه حاکمیت^۸، پابرجایی^۹، و تاب‌آوری^{۱۰} را در رابطه با امنیت انرژی

^۱ Four As (Availability, Accessibility, Affordability, and Acceptability)

^۲ Availability

^۳ Affordability

^۴ Accessibility

^۵ Acceptability

^۶ Cherp

^۷ Jewell

^۸ Sovereignty

^۹ Robustness

^{۱۰} Resilience

مورد بررسی قرار داده‌اند. از نظر آن‌ها دیدگاه حاکمیت، ریشه در علوم سیاسی و روابط بین‌الملل دارد و به این معناست که بر تهدیدهای خارجی مانند قدرت خارجی، تروریسم، شرکت‌های بین‌المللی انرژی و صادرکنندگان و مصرف‌کنندگان انرژی تمرکز دارد. افزون‌بر این، این دیدگاه عواملی همچون منافع، قدرت، نوع بازار، میزان صادرات و واردات و اتحادها را نیز در برمی‌گیرد. دیدگاه پابرجایی نیز با توجه به پایداری سیستم انرژی در زمان پیک مصرف انرژی ریشه در علوم طبیعی و مهندسی دارد. در این دیدگاه، تهدیدات برای امنیت انرژی عینی تلقی می‌شوند و می‌توان آن‌ها را به صورت کمی در آورد مانند افزایش تقاضا، کمبود منابع، میزان تولید، نقص فنی، زیرساخت‌های قدیمی و فجایع طبیعی. دیدگاه تاب‌آوری ریشه اقتصادی دارد و بر مسئله‌ی غیرقابل پیش‌بینی و غیرقابل کنترل بودن آینده تمرکز دارد؛ عدم قطعیت اقتصاد و بازار انرژی نیز به دلیل ماهیت پیچیده، نامطمئن و غیرخطی سیستم‌های انرژی، بازارها و فناوری‌ها است. برخلاف رویکردهای مرسوم که بر تحلیل و کاهش خطرهای نامطمئن تمرکز می‌کنند، دیدگاه تاب‌آوری به دنبال ویژگی‌های گسترده‌تر سیستم‌های انرژی مانند انعطاف‌پذیری و تنوع سبد مصرف انرژی است. آن‌ها معتقدند که مسئله‌ی امنیت انرژی در مطالعه‌ی مرزهای این سه دیدگاه نهفته است.

بنجامین سوواکول^۱ (۲۰۱۲) نیز از دیگر دانشمندان مطرح امنیت انرژی است که این مفهوم را در چهار ویژگی دسترسی انرژی، مقرون به صرفه بودن، بهره‌وری، و حفاظت از محیط زیست یا قانون‌گذاری صحیح در حوزه‌ی انرژی تعریف کرده است. بهجت^۲ (۲۰۱۱) نیز بر تفاوت امنیت انرژی کشورهای صادرکننده با کشورهای واردکننده تاکید کرده و معتقد است که برای کشورهای صادرکننده تقاضا در بازار جهانی با قیمت بالا اهمیت به‌سزایی دارد. علاوه‌بر پژوهشگران گوناگون، سازمان‌های بین‌المللی نیز تعاریف متفاوتی برای امنیت انرژی ارائه کرده‌اند که در جدول (۲) این تعاریف ارائه شده است.

^۱ Sovacool

^۲ Bahgat

جدول ۲: تعاریف امنیت انرژی توسط سازمان‌های بین‌المللی (Tutak and Brodny, ۲۰۲۲)

امنیت انرژی توانایی مستمر یک دولت برای حفظ عملکرد خود بدون اختلال جدی است.	مرکز مطالعات استراتژیک و بین الملل ^۱
امنیت انرژی به معنای در دسترس بودن بدون وقفه انرژی با قیمتی مقرون به صرفه و در عین حال رعایت نگرانی‌های زیست محیطی است.	آژانس بین‌المللی انرژی ^۲
امنیت انرژی به معنای تامین انرژی کافی با قیمت‌های مناسب برای زندگی مردم و فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی است.	موسسه اقتصاد انرژی ژاپن ^۳
امنیت انرژی به معنای تولید و استفاده پایدار از انرژی با هزینه‌های معقول به منظور تسهیل رشد اقتصادی و بهبود کیفیت زندگی مردم است.	بانک جهانی ^۴
امنیت انرژی به معنی در دسترس بودن مداوم انرژی در اشکال مختلف، به مقدار کافی و با قیمت مناسب است.	برنامه توسعه سازمان ملل متحد ^۵

۴. روش پژوهش

موارد زیادی در زندگی روزمره و در محل کار وجود دارد که باعث ایجاد مشکل در تصمیم‌گیری می‌شود. برخی از آنها شامل انتخاب بهترین‌ها از میان چندین گزینه موجود است. با این حال، هیچ جایگزین واحدی برای همه ویژگی‌های عملکرد بهترین کار را ندارد. یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چند عاملی، تحلیل رابطه خاکستری^۶ است که برای حل این نوع مسئله پیشنهاد می‌شود (Kuo et al., ۲۰۰۸). دنگ^۷ روش تحلیل رابطه خاکستری را برای حل مشکلات عدم قطعیت مربوط به داده‌های گسسته و اطلاعات ناقص توسعه داده است. در این روش، اطلاعات منفی را سیاه و اطلاعات مثبت به سفید تعریف می‌شود. موقعیت‌هایی میان شاخص‌های سیاه و سفید به عنوان شاخص‌های خاکستری تعریف می‌شوند. مراحل این روش به شرح زیر خلاصه می‌شوند (Wang et al. ۲۰۱۳):

^۱ The Center for Strategic and International Studies (CSIS)

^۲ International Energy Agency (IEA)

^۳ The Institute of Energy Economics, Japan (IEEJ)

^۴ World Bank (WB)

^۵ United Nations Development Programme (UNDP)

^۶ Grey Relational Analysis

^۷ Deng

مرحله اول: ساخت ماتریس تصمیم است:

در یک تصمیم‌گیری چندمعیاره با m گزینه و n معیار، برای هر گزینه مانند Y_i خواهیم داشت:

$$y = (y_{i1}, y_{i2}, y_{i3}, y_{i4}, y_{i5}, \dots, y_{ij}, \dots, y_{in}) \quad (1)$$

در این معادله هر y_{ij} نشان‌دهنده‌ی میزان اهمیت گزینه i براساس شاخص j است. رابطه خاکستری (ماتریس تصمیم) به صورت زیر نیز قابل نمایش است:

$$Y = \begin{bmatrix} y_{11} & y_{12} & \dots & y_{1n} \\ y_{21} & y_{22} & \dots & y_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ y_{m1} & y_{m2} & \dots & y_{mn} \end{bmatrix} \quad (2)$$

مرحله دوم: ایجاد ماتریس نرمال شده، چراکه که واحدهای اندازه‌گیری و عملکرد شاخص‌های مختلف متفاوتند، در چنین شرایطی ممکن است تأثیر برخی از شاخص‌ها نادیده گرفته شود. بنابراین، مطابق مفهوم نرمال‌سازی، در اینجا هر Y_i به سری مقایسه‌ای X_i تبدیل می‌شود.

$$X_i = (x_{i1}, x_{i2}, x_{i3}, x_{i4}, x_{i5}, \dots, x_{ij}, \dots, x_{in}) \quad (3)$$

برای تبدیل هر Y_{ij} به معادل X_{ij} از یکی از سه فرمول استفاده می‌شود (همه شاخص بعد از نرمال شدن بین [۱ تا ۰] قرار می‌گیرند):

$$X_{ij} = \frac{y_{ij} - \min(y_{ij})}{\max(y_{ij}) - \min(y_{ij})} \quad (4) \quad \text{هر چه بزرگتر بهتر}$$

$$X_{ij} = \frac{\max(y_{ij}) - y_{ij}}{\max(y_{ij}) - \min(y_{ij})} \quad (5) \quad \text{هر چه کوچکتر بهتر}$$

$$X_{ij} = \frac{|y_{ij} - y^*|}{\max(\max(y_{ij}) - y^*, y^* - \min(y_{ij}))} \quad (6) \quad \text{هر چه به عدد مطلوب (Y*) نزدیکتر بهتر}$$

$$\frac{|y_{ij} - y^*|}{\max(\max(y_{ij}) - y^*, y^* - \min(y_{ij}))}$$

مرحله سوم: فاصله Δ_{ij} ، قدر مطلق اختلاف بین نقطه X_{0j} و X_{ij} را محاسبه می‌کنیم:

$$\Delta_{ij} = X_{oj} - X_{ij} \quad (۷)$$

مرحله چهارم: محاسبه ضریب رابطه خاکستری $\Gamma_{i(j)}$ با استفاده از معادله زیر:

در این رابطه ۲ ضریب تشخیص است و جهت گسترش یا محدود ساختن دامنه ضریب رابطه خاکستری استفاده میشود و ضریب تشخیص برابر است با $r=0,5$.

$$\gamma(X_{oj}, X_{ij}) = \frac{\Delta_{min} + r\Delta_{max}}{\Delta_{ij} + r\Delta_{max}} \quad (۸)$$

بنابراین، Δ_{min} کوچکترین مقدار Δ_{ij} و Δ_{max} بزرگترین مقدار Δ_{ij} خواهد بود.

مرحله پنجم: پس از محاسبه تمامی ضرائب رابطه خاکستری $\gamma(X_{ij}, X_{ij})$ رتبه رابطه خاکستری با فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$\Gamma(x_o, x_i) = \sum_j^n w_j \gamma(x_{oj}, x_{ij}) \quad (۹)$$

این عبارت میزان همبستگی سری مرجع هدف را نشان میدهد. در این محاسبات W (فرمول (۱۲)) همان وزن شاخص‌ها است که توسط روش انتروپی (فرمول (۱۰)) محاسبه می‌شود.

$$E_j = -k \sum_{i=1}^m x_{ij}^* \ln x_{ij}^*, j = 1, 2, \dots, n \quad (۱۰)$$

$$k = \frac{1}{\ln n} \quad \ln \text{ is a constant that guarantees } E_i \in [0, 1] \quad (۱۱)$$

$$w_i = \frac{1 - E_i}{\sum_{i=1}^m (1 - E_i)} \quad (۱۲) \quad \text{وزن شاخص‌ها}$$

بنابراین، برای استفاده از این روش جهت بررسی امنیت انرژی ایران از شاخص‌هایی همچون تولید برق از پنل‌های خورشیدی، صادرات نفت، صادرات گاز طبیعی، درصد انرژی‌های تجدیدپذیر در مصرف نهایی، تولید گاز طبیعی، مصرف گاز طبیعی، تولید نفت، انتشار کربن

دی اکسید توسط گاز طبیعی، تولید برق، انتشار سالانه کربن دی اکسید، مصرف سرانه انرژی اولیه استفاده شده است. افزون‌بر این، این شاخص‌ها براساس سه دیدگاه جوئل و چرپ که شامل حاکمیت، پابرجایی و تاب آوری هستند، تقسیم‌بندی شده‌اند (جدول ۳) را مشاهده نمایید). اطلاعات شاخص‌ها از ترازنامه‌های انرژی و اطلاعات آماری شرکت بریتیش پترولیوم^۱ طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۲ به دست آمده است. بنابراین، با توجه به تفسیر و توضیح روش تحلیل رابطه‌ی خاکستری که پیش از این توضیح داده شده است، نویسندگان به کمک فرمول‌های عنوان شده به وزن‌دهی و رتبه‌بندی این شاخص‌ها پرداخته‌اند.

جدول ۳: تقسیم‌بندی شاخص‌ها براساس سه دیدگاه جوئل و چرپ

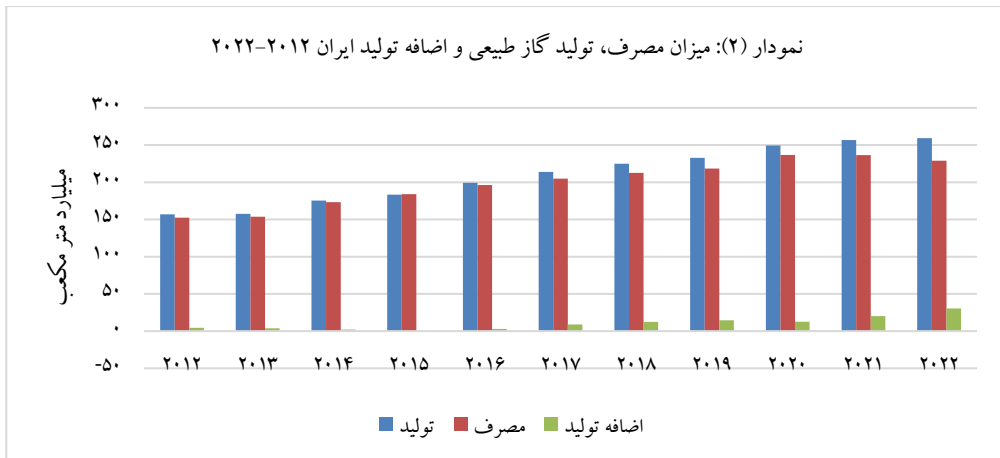
شاخص‌ها	دیدگاه‌ها
صادرات نفت	حاکمیت
صادرات گاز طبیعی	
مصرف گاز طبیعی	
مصرف سرانه انرژی اولیه	
تولید گاز طبیعی	پابرجایی
تولید برق	
تولید نفت	
تولید برق از پنل‌های خورشیدی	تاب آوری
درصد انرژی‌های تجدیدپذیر در مصرف نهایی	
انتشار کربن دی اکسید توسط گاز طبیعی	
انتشار سالانه کربن دی اکسید	

^۱ British petroleum

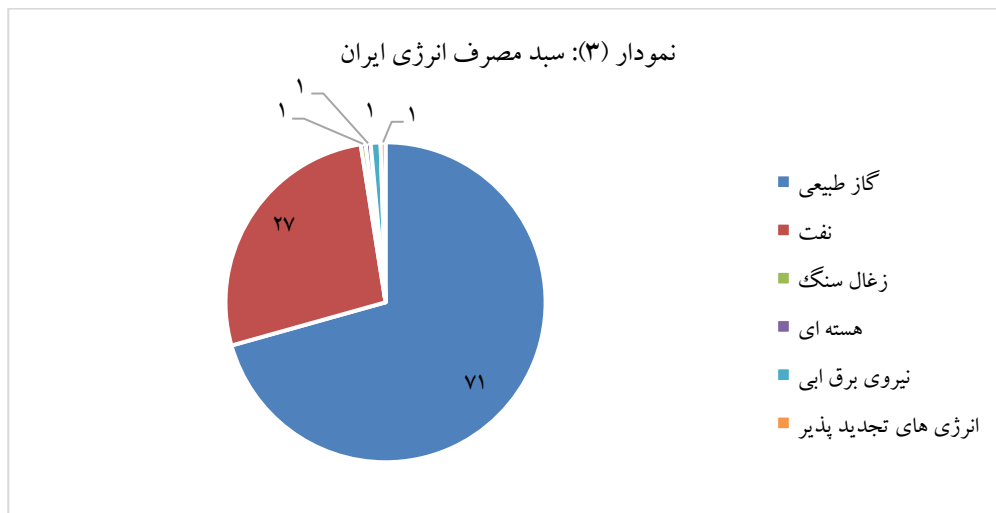
۵. وضعیت کنونی گاز طبیعی و مصرف انرژی ایران

میزان مصرف و تولید گاز طبیعی در ایران طی دهه‌ی گذشته افزایش پیدا کرده است به طوری که در سال ۲۰۲۲ شاهد افزایش مصرف و تولید (به ترتیب ۶۶ و ۵۷ درصد) نسبت به سال ۲۰۱۲ بوده‌ایم (نمودار ۲ را مشاهده نمایید).

همچنین، میزان مصرف گاز در سبد انرژی خانوار کشور ۸۵ درصد است (رحمانی، ۱۴۰۲)، چراکه ۷۱ درصد از سبد مصرف انرژی کشور را گاز تشکیل می‌دهد (نمودار ۳) را مشاهده نمایید)، همچنین ۳۷۰ نیروگاه در کشور از گاز طبیعی بهره می‌برند و بالغ بر ۳۵ مشترک پتروشیمی گاز در کشور وجود دارد (رحمانی، ۱۴۰۲). از دیگر عوامل رشد مصرف گاز طبیعی می‌توان به مواردی همچون رشد جمعیت و توسعه شبکه‌ی گاز طبیعی ایران اشاره کرد. به طوری که جمعیت ایران در سال ۱۳۹۰ به طور تقریبی برابر با ۷۵ میلیون نفر برآورد شده است (ایسنا، ۱۳۹۱)، در حالیکه در سال ۱۴۰۳ جمعیت ایران برابر با ۸۵.۹ میلیون نفر برآورد شده است (مرکز آمار ایران، ۱۴۰۳). همچنین طی سال‌های گذشته صنعت گاز کشور مانند دیگر بخش‌ها با هدف آبادانی و توسعه گام‌های بلندی برداشته است تاجاییکه ۹۸.۵۷ درصد خانوار شهری، ۸۶.۱۱ درصد خانوار روستایی و در مجموع ۹۵.۵۴ درصد کشور از گاز طبیعی بهره‌مند هستند (شانا، ۱۴۰۲). بنابراین، با توجه به موارد اشاره شده سبد مصرفی انرژی ایران به گاز طبیعی متکی شده است و مصرف گاز طبیعی افزایش چشمگیری داشته است.

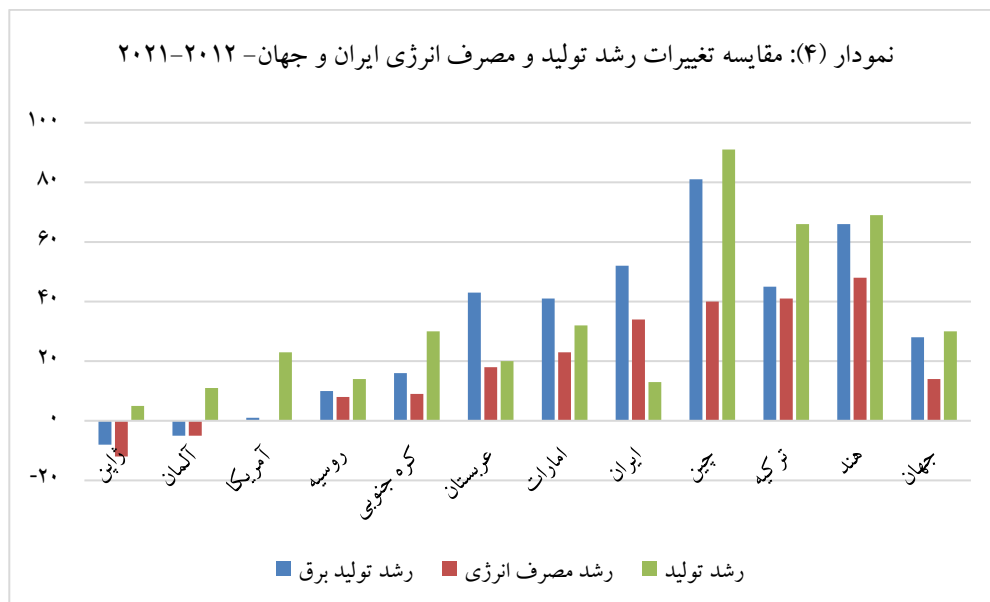

منبع: (BP, ۲۰۲۳)

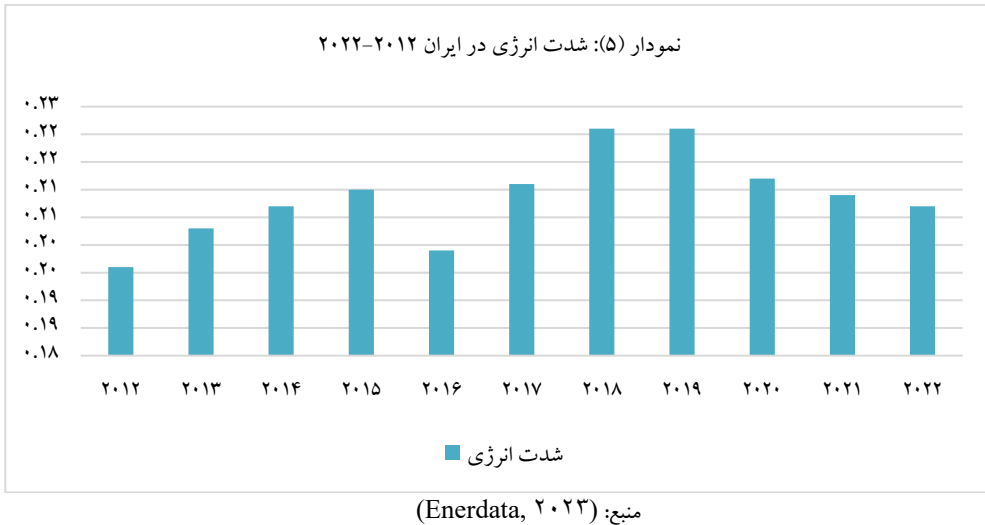
منبع: (EIA, ۲۰۲۱)

با این حال، میزان تنوع سبد مصرفی و تامین انرژی کشور به این پرسش پاسخ نمی‌دهد که ایران مصرف انرژی بالایی دارد یا خیر؟ چرا که سرانه مصرف انرژی ایران از همه کشورهای نفت خیز منطقه بسیار پایین تر است (حدود یک پنجم قطر، یک سوم امارات و نصف عربستان سعودی) و حتی سرانه مصرف انرژی در ایران از کشورهای آلمان و فرانسه و کره جنوبی هم کمتر است. افزون بر این میزان رشد تولید ناخالص داخلی و میزان مصرف انرژی ایران به تناسب یکدیگر رشد نکرده‌اند، به طوری که مصرف انرژی بسیار بیشتر از تولید ناخالص داخلی رشد داشته است (نمودار (۴) را مشاهده نمایید).

منبع: (پورسلیمی، ۱۴۰۱)

برای بررسی میزان مصرف انرژی به طور دقیق، بهتر است که از شاخص شدت مصرف انرژی استفاده شود؛ چرا که این شاخص میزان انرژی مصرفی را به ازای تولید ناخالص داخلی مشخص می‌کند. بنابراین شاخص مصرف انرژی در ایران بسیار بالا بوده است و ایران جزء ده کشور اول قرار می‌گیرد، به طوریکه در منطقه خاورمیانه هیچ کشوری بالاتر از ایران نیست (نزدیک به دو برابر قطر و عربستان و بیش از سه برابر امارات) و شاخص شدت مصرف انرژی کشور نزدیک به چهار برابر مقدار جهانی آن است. وقتی این شاخص در یک روند ده ساله بررسی می‌شود، وضعیت ایران از برخی جهات بدتر هم می‌شود، به طوریکه ایران بیشترین رشد شاخص شدت مصرف انرژی را در یک دهه اخیر تجربه کرده است. بنابراین، افزایش این شاخص نشان از این موضوع دارد که در دهه‌ی گذشته تولید ناخالص داخلی وضعیت به نسبت خوبی نداشته است (نمودار (۵) را مشاهده نمایید). همچنین، باوجود اینکه در مقیاس جهانی تولید ناخالص داخلی بیش از دو برابر ایران رشد داشته است اما شاخص شدت مصرف انرژی در جهان در همین مدت زمان حدود یک واحد (میلیون ژول بر هر دلار تولید ناخالص داخلی) کاهش داشته اما در ایران بیش از ۴.۴ واحد افزایش داشته است (Enerdata, ۲۰۲۳).

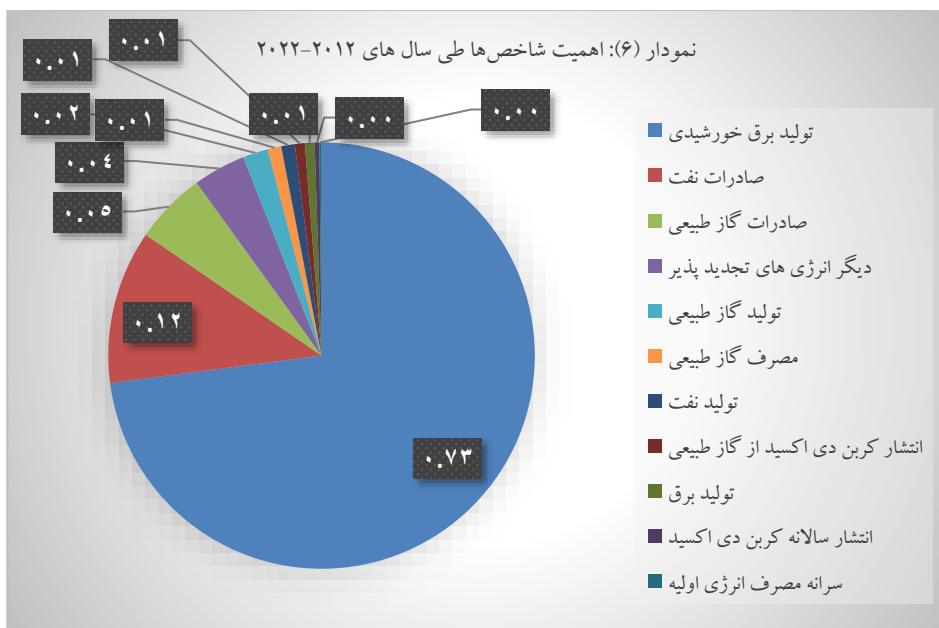
۶. امنیت انرژی ایران براساس روش تحلیل رابطه خاکستری

امنیت انرژی رابطه‌ی مستقیمی با رشد پایدار توسعه‌ی اقتصادی و اجتماعی دارد. افزون‌بر این دسترسی به انرژی کافی و مقرون به صرفه حامل‌های انرژی نه تنها برای کشورهای مصرف‌کننده بلکه برای کشورهای تولیدکننده نیز اهمیت به‌سزایی دارد. به عبارت دیگر صادرات انرژی با قیمتی مناسب به توسعه‌ی اقتصاد و اجتماعی کشورهای صادرکننده‌ی انرژی کمک‌شایانی خواهد کرد. در این راستا نویسندگان به بررسی امنیت انرژی ایران براساس شاخص‌های تعیین شده طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۲ خواهند پرداخت.

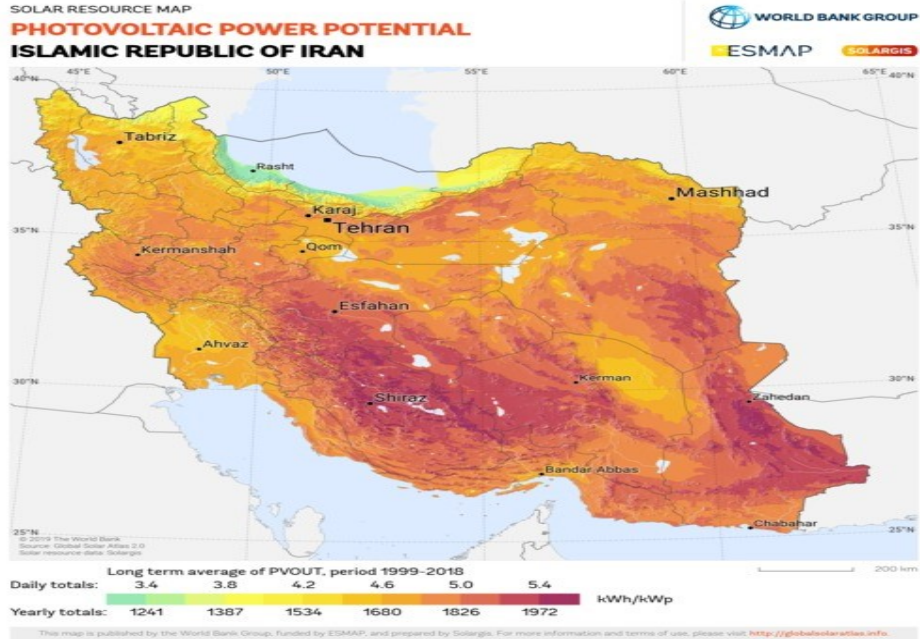
همانطور که بررسی شد سبب مصرف انرژی ایران به‌طور کلی به منابع نفت و گاز وابسته است و گاز اضافی برای صادرات به کشورهای مصرف‌کننده در حد ایده‌آل وجود ندارد. بررسی (استفاده از فرمول (۹)) شاخص‌های ارائه شده در بخش چهار نشان می‌دهد که وزن و اهمیت تولید برق با کمک پنل‌های خورشیدی (۴.۹۵)، صادرات نفت (۰.۷۹)، و صادرات گاز طبیعی (۰.۳۷) اهمیت بسیاری در مقایسه با دیگر شاخص‌ها طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۲ دارند (نمودار (۶)) را مشاهده نمایید). چراکه تولید برق با پنل‌های خورشیدی کمک‌شایانی به متنوع‌سازی

سبد مصرف انرژی می‌کنند. افزون‌بر این، صادرات نفت و گاز باعث کسب درآمد بیشتر و افزایش سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها نیز می‌شوند. اما نکته قابل توجهی که وجود دارد وزن تولید برق با کمک انرژی خورشیدی است که تفاوت قابل توجهی با دیگر شاخص‌ها دارد و این نشان‌دهنده آن است که هم تولید برق با این فناوری بسیاری پایین است و هم اینکه سرمایه‌گذاری زیادی در توسعه‌ی این صنعت نشده است.

با توجه شرایط جغرافیایی، ایران از امکان بالایی در توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر برخوردار است، به طوریکه از شمالی‌ترین تا جنوبی‌ترین نقطه کشور از قابلیت بهره‌مند شدن نیروگاه‌های خورشیدی برخوردارند؛ به عبارت دیگر ایران با برخورداری از دست کم ۳۰۰ روز آفتابی و متوسط تابش ۵/۵ - ۴/۵ کیلووات ساعت بر مترمربع در روز، یکی از کشورهای با ظرفیت بالا در زمینه انرژی خورشیدی است (موسوی، ۱۴۰۲) (به شکل (۱) توجه کنید). بنابراین، می‌توان با طراحی، مدیریت، و فناوری جهانی سهم قابل توجهی را در بازار انرژی‌های پاک بدست آورد (موسوی، ۱۴۰۲).

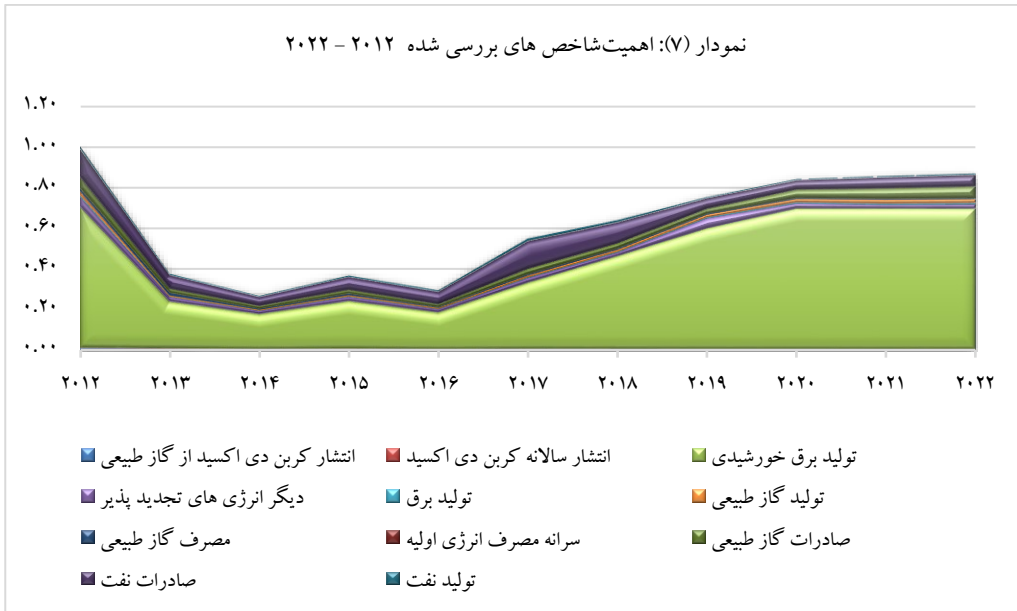
شکل (۱): نقشه تابش خورشید ایران

برای بررسی دقیق‌تر شاخص‌ها بهتر است روندهای افزایش و کاهش اهمیت شاخص‌ها را نیز مورد بررسی قرار گیرد. در سال ۲۰۱۲ تولید برق با پنل‌های خورشیدی و تجدیدپذیرها وزن بیشتری داشتند اما در سال ۲۰۱۵ با امضای برجام وزن این شاخص‌ها کاهش پیدا کرد چراکه با افزایش صادرات نفت و بهبود امنیت انرژی از نظر صادرات و کسب درآمد اهمیت انرژی‌های تجدیدپذیر کاهش پیدا کرد. اما با خروج ایالات متحده و کاهش صادرات نفت وزن شاخص‌ها نشان از آن دارد که بازهم وزن و اهمیت انرژی‌های تجدید روندی صعودی را تجربه کرده‌اند. افزون‌بر این، وزن شاخص‌ها نشان می‌دهند که در سال ۲۰۲۲ صادرات گاز طبیعی و نفت در مقایسه با سال ۲۰۱۲ هر دو تقریباً به یک اندازه اهمیت دارند (نمودار (۷) را مشاهده نمایید).^۱ باین حال دیگر نکته‌ای که حائز اهمیت است پایین بودن وزن انتشار گازهای گلخانه‌ای است؛ چراکه متنوع سازی سبد مصرف انرژی به کمک انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری بیشتر انرژی حل این موضوع نیز کمک می‌کنند.

^۱ به کمک فرمول (۹) در بخش چهارم (روش تحلیل رابطه‌ی خاکستری) وزن هر شاخص در طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۲ ارائه شده است.

نمودار (۷): اهمیت شاخص‌های بررسی شده ۲۰۱۲ - ۲۰۲۲

۷. ژئوپلیتیک

از زمان انقلاب صنعتی ژئوپلیتیک انرژی (چه کسی انرژی را تامین می‌کند و تضمین دسترسی مطمئن به آن منابع) یک عامل محرک در رفاه و امنیت جهانی بوده است (Carlos, ۲۰۰۸). ایران در «قلب منطقه» خاورمیانه قرار دارد که راحت‌ترین راه برای اتصال راه‌های ترابری دریایی اوراسیا و همچنین نقطه اتصال منطقه نفتی خاورمیانه و آسیای مرکزی است (Noorali & Ahmadi, ۲۰۲۲). افزون‌بر این، تنگه هرمز نیز که راهگذر بسیار مهمی برای واردات و صادرات نفت و گاز در منطقه آسیا و اقیانوسیه است، موقعیت ژئوپلیتیکی ایران را مهم‌تر می‌کند. بنابراین، ژئوپلیتیک عامل مهمی در تامین امنیت انرژی ایران و دیگر کشورهاست که اهمیت بسیاری دارد. صادرات انرژی ایران عمدتاً از طریق دریا انجام می‌شود، با این حال سه خط لوله اصلی فراملی نفت و گاز در ایران وجود دارد. خطوط لوله اصلی نفت و گاز ایران در جدول (۴) نشان داده شده است.

جدول ۴: خطوط لوله فراملی ایران (Guo et al., ۲۰۱۹)

نام خط لوله	ظرفیت	طول خط لوله	جزئیات	مزیت	معایب
خط لوله گاز طبیعی تبریز- ارزروم- آنکارا	۱۴ میلیارد متر مکعب سالانه	۲۵۷۷ کیلومتر	از سال ۲۰۰۱ عملیاتی است.	خط لوله اصلی صادرات گاز	چندین بار توسط چریک‌های پ.ک.ک و تروریست‌های پژاک منفجر شده است.
خط لوله گاز طبیعی ایران- عراق- سوریه	۱۱۰ میلیون متر مکعب گاز طبیعی در روز	۵۶۰۰ کیلومتر	تصمیم نهایی گرفته نشده است.	این طرح برای تضمین دسترسی گاز طبیعی ایران به بازارهای انرژی اروپا از طریق دریای مدیترانه طراحی شده است.	جنگ در سوریه تأثیر زیادی بر ایمنی ای خط لوله دارد.
خط لوله نفت ایران- عراق	۱۰۰۰۰۰ بشکه در روز	-----	غیر قابل استفاده	می‌تواند صادرات نفت خام ایران را بهبود بخشد.	چندین بار توسط تروریست‌ها منفجر شده است.

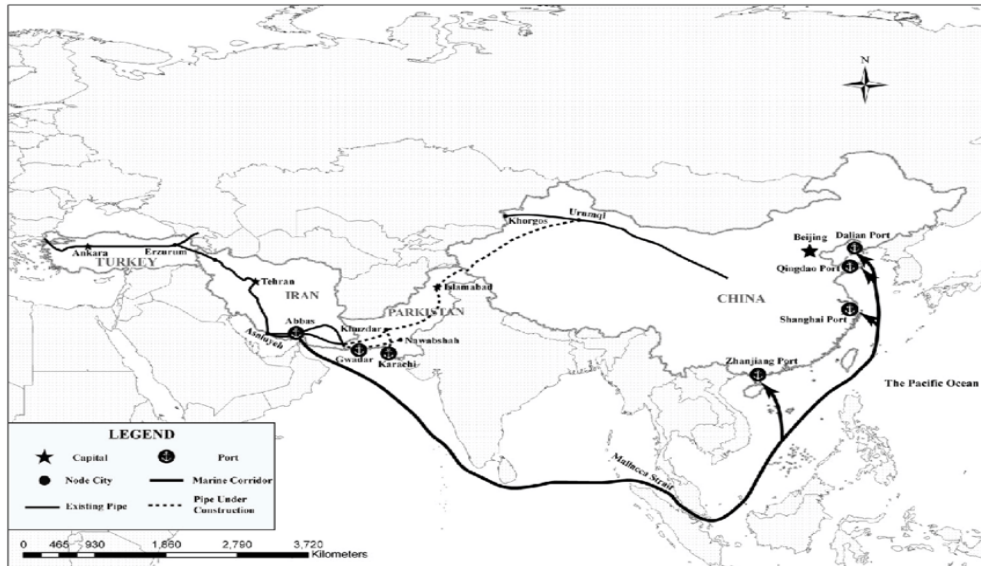
توسعه خطوط لوله ایران به بازارهای مصرفی امنیت انرژی ایران را بهبود می‌بخشد، که در ادامه به بررسی خطوط لوله پیشنهادی نیز پرداخته خواهد شد. از آنجایی که چین با افزایش تقاضای انرژی مواجه است؛ نگرانی‌های جدیدی برای ثبات تامین پایدار انرژی خود احساس می‌کند که شامل توسعه همکاری‌های بین‌المللی در حوزه انرژی، ایجاد شبکه‌های جدید حمل و نقل انرژی و گسترش مناطق واردات انرژی می‌شود. راهگذر انرژی چین، پاکستان، ایران و ترکیه^۱ به متنوع سازی راه‌های تامین انرژی کشورهای وارد کننده همچون چین، پاکستان و ترکیه کمک می‌کند و همچنین منجر به متنوع سازی راه‌های صادراتی انرژی ایران نیز می‌شود. در این راهگذر چین می‌تواند راه‌های تامین

^۱ China-Pakistan-Iran-Turkey (CPIT)

انرژی خود را متنوع سازد و مسیرهای متعددی نیز برای تجارت خود ایجاد کند (Altaf, ۲۰۲۲). همچنین، این راهگذر فرصتی طلایی برای پاکستان خواهد بود تا نیازهای انرژی خود به ویژه نفت و گاز را برآورده کند و ایران نیز می‌تواند در منطقه حلقه‌ای طلایی برای صادرات انرژی به کشورهای منطقه ایجاد کند (شکل ۲) را مشاهده نمایید.

دیگر پروژه خط لوله گاز طبیعی، پروژه خط لوله ایران-پاکستان-هند^۱ (خط لوله صلح) است، این خط لوله با چالش‌هایی رو به رو شده است که منجر شده تا این خط لوله به سرانجام نهایی نرسد. این پروژه به دلیل نگرانی‌های مختلف از جمله بی‌اعتمادی متقابل بین هند و پاکستان، تایید منابع گاز و اختلافات قیمت‌گذاری متوقف شده است؛ چراکه هند خواهان قیمتی کمتر از استانداردهای بین‌المللی پذیرفته شده بود. افزون بر این، این ایده با مخالفت شدید ایالات متحده روبرو بوده است؛ چراکه این کشور قصد داشت ایران

شکل (۲): راهگذر چین-پاکستان-ایران-ترکیه (Guo et al., ۲۰۱۹)

^۱ Iran-Pakistan-India (IPI)

را به دلیل برنامه هسته‌ای خود منزوی کند. هند و پاکستان هر دو معتقد بودند که این پروژه برای آنها سودمند است و آنها از آن دست نمی‌کشند. با این حال، هند به تدریج روابط خود با ایالات متحده بر روابط اقتصادی و سیاسی خود با ایران ترجیح داد و منجر به خروج اعلام نشده از این پروژه شد. ایالات متحده از روش‌های قهرآمیزی مانند تحریم دهلی نو به دلیل ارائه فناوری هسته‌ای به ایران و دادن انگیزه در ازای کنار گذاشتن این پروژه و پایبندی به سیاست آمریکا در قبال برنامه هسته‌ای ایران استفاده کرد. سیاست ایالات متحده تا آنجایی ادامه داشت که این کشور به هند یک گزینه بلندمدت در قالب تامین انرژی هسته‌ای به عنوان جایگزینی برای گاز ایران پیشنهاد داد. با انعقاد توافق هسته‌ای با دهلی نو، ایالات متحده با موفقیت این کشور را متقاعد کرد که پروژه خط لوله صلح را به کلی کنار گذارد (Naazer, ۲۰۲۲).

مشارکت ایران در پروژه‌های خطوط لوله فرامرزی به عنوان یک کشور ترانزیتی در تامین امنیت عرضه و تقاضای انرژی نیز می‌تواند موثر باشد. آذربایجان و ترکمنستان، دو همسایه گازی ایران، می‌توانند گاز صادراتی خود را از طریق ایران ترانزیت کنند، ایده‌ای که در نهایت در جریان پانزدهمین اجلاس سران سازمان همکاری اقتصادی در پایتخت ترکمنستان در سال ۲۰۲۱ محقق شد. براین اساس، ایران، ترکمنستان و آذربایجان قرارداد سوآپ گاز را امضا کردند. این قرارداد تا ۲ میلیارد متر مکعب در سال که ایران روزانه ۵ تا ۶ میلیون متر مکعب گاز از ترکمنستان دریافت می‌کند و معادل آن را در مرز آستارا به آذربایجان تحویل می‌دهد. با اینکه این حجم از سوآپ گازی در مقایسه با مصرف داخلی (۲۵۰ میلیارد متر مکعب سالانه و به طور میانگین روزانه ۶۸۵ میلیون متر مکعب) (مرکز مطالعه‌ی زنجیره‌ی ارزش، ۱۴۰۲) کشور بسیار ناچیز است اما این موضوع از آن جهت اهمیت دارد که ایران سهم خود را در بازار گاز طبیعی آسیا مرکزی حفظ می‌کند و می‌تواند در آینده آنرا نیز افزایش دهد (Turkamani, ۲۰۲۳).

همکاری ایران و روسیه نیز در حوزه‌ی گاز طبیعی فرصت‌هایی را برای ایران فراهم می‌کند. در ژوئیه ۲۰۲۳، روسیه و ایران قصد خود را برای ایجاد یک کارتل گاز در سراسر جهان نشان دادند. بازار پیشنهادی شامل تولیدکنندگان و صادرکنندگان برجسته گاز از جمله روسیه، ایران، قطر، ترکمنستان و الجزایر خواهد بود. هدف اصلی آن همگام کردن سیاست‌های گاز و استراتژی‌های قیمت‌گذاری در بازار گاز طبیعی است. در اوت ۲۰۲۳ نیز دولت روسیه پیشنهادی برای ساخت یک هاب انرژی با همکاری ایران ارائه کرد. این پیشنهاد شامل ایجاد یک سرمایه‌گذاری مشترک با هدف تولید و صادرات گاز طبیعی مایع حاصل از میدان گازی پارس جنوبی ایران است. علاوه بر این، طراحی و ایجاد هاب گاز طبیعی شامل مواردی همچون توسعه‌ی زیرساخت‌های گازی ایران و ایجاد بازار گاز منطقه‌ای برای کشورهای همسایه در دریای خزر و آسیای مرکزی می‌شود. این همکاری می‌تواند سود دو جانبه داشته باشد چراکه روسیه دانش و توانایی‌های پیشرفته‌ای در تولید ال‌ان‌جی و ساخت خطوط لوله گاز را دارد و از سوی دیگر، ایران دارای ذخایر گسترده‌ای از گاز طبیعی و نفت است که نیازمند تلاش‌هایی برای توسعه و نوسازی هستند (Proma, ۲۰۲۳).

۹. نتیجه‌گیری

مفهوم امنیت انرژی ماهیتی راهبردی و جهانی دارد و در بسیاری از موارد می‌تواند استقلال، آزادی سیاسی، و اقتصادی یک کشور و یا منطقه‌ای را تعیین کند. ایران برای آنکه بتواند به عنوان صادرکننده و هاب گاز طبیعی نقش موثری را هم در منطقه و هم در جهان ایفا کند نیاز به یک امنیت انرژی پایدار دارد. در این راستا با توجه به بررسی‌های انجام شده سبد مصرف انرژی ایران بهتر است به سمت متنوع‌شدن گام بردارد؛ چراکه بررسی روند سبد مصرفی انرژی ایران طی سال‌های گذشته نشان از تغییر یا حرکت مصرف ایران از نفت به گاز طبیعی دارد. بنابراین، تنوع پایین سبد مصرفی انرژی کشور و نقش بیش از ۷۰ درصدی گاز در این مورد، خطرهای پیرامون تامین انرژی کشور را مشخص می‌سازد.

در انتخاب شاخص‌های امنیت انرژی سعی شده است که مسائل اقتصادی، سیاسی و زیست محیطی کشور در نظر گرفته شود. به عبارتی دیگر با توجه به ارائه‌ی مبانی نظری امنیت انرژی بر اساس سه دیدگاه حاکمیت، پابرجایی و تاب‌آوری در نظر گرفته شده است. بنابراین، نتیجه‌ی تحلیل شاخص‌های انتخاب شده نیز در نمودار (۸) نشان داده شده است.

بررسی شاخص‌ها نشان می‌دهد که تولید برق از انرژی‌های خورشیدی اهمیت بسیاری دارد و توجه و سرمایه‌گذاری به این موضوع توانایی ایران را برای متنوع‌سازی سبد مصرف انرژی و کمک به افزایش گاز طبیعی اضافی برای صادرات می‌کند. به عبارتی دیگر طی سال‌های ۲۰۱۵-۲۰۱۷ (دوره‌ی برجام) به دلیل صادرات نفت اهمیت سرمایه‌گذاری و تولید برق به کمک پنل‌های خورشیدی وزن کمتری (۰/۲۳ = ۲۰۱۵، ۰/۱۸ = ۲۰۱۶ و ۰/۳۲ = ۲۰۱۷) نسبت به دوره‌ی تحریم‌ها (۰/۶۹ = ۲۰۱۲ و ۰/۶۹ = ۲۰۲۲) داشته است. در نتیجه به دلیل متنوع نبودن سبد مصرف انرژی هرگاه صادرات نفت و مصرف گاز طبیعی افزایش یافته است، اهمیت متنوع‌سازی سبد مصرف انرژی اهمیت بسیاری پیدا کرده است.

هاب انرژی به نقطه یا مکانی مرکزی گفته می‌شود که در آن منابع انرژی تولید، پردازش، ذخیره و توزیع می‌شوند. هاب‌های انرژی با تسهیل جریان منابع انرژی مانند نفت، گاز طبیعی، برق و انرژی‌های تجدیدپذیر بین تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان و کشورهای ترانزیت، نقش مهمی در بازار جهانی انرژی ایفا می‌کنند. برخی از ویژگی‌هایی که یک کشور را می‌تواند به هاب انرژی تبدیل کند شامل مواردی همچون (۱) موقعیت راهبردی، (۲) توسعه زیرساخت‌ها، (۳) دسترسی به بازارهای جهانی و منطقه‌ای (۴) همکاری‌های منطقه‌ای می‌شوند. در این راستا، ذخایر فراوان گاز طبیعی ایران و ژئوپلیتیک منحصر به فرد آن میان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان انرژی این امکان را فراهم می‌کند تا ایران به عنوان یک هاب انرژی یا مرکز تجارت انرژی منطقه عمل کند. افزون بر این، نیاز است که ایران به دنبال جذب سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های انرژی خود باشد تا بتواند به عنوان یک هاب انرژی به خوبی عمل کند چراکه میزان ناترازی مصرف داخلی انرژی و نبود زیرساخت مناسب برای انتقال انرژی از کشورهای همسایه به بازارهای مصرفی این امکان را دارد که کشور از مزیت ژئوپلیتیکی خود به عنوان یک هاب انرژی نتواند بهره‌برد. با این تفاسیر، همکاری منطقه‌ای برای ایجاد هاب انرژی بسیار موثر است. بنابراین،

در حوزه‌ی انرژی ایران بهتر است که یک دیپلماسی چندجانبه و هوشمندی را در منطقه با کشورهای در پیش بگیرد تا بتواند منافع خود را تامین نماید. با این حال در خصوص پروژه‌های خطوط لوله چالش‌هایی مرتبط با تایید ذخایر گاز در کشور صادرکننده، پیامدهای مالی، توافق‌نامه‌های قیمت‌گذاری گاز، نگرانی‌ها در مورد ترانزیت از کشور سوم و پیامدهای زیست‌محیطی همواره وجود دارد. افزون‌بر این، با توجه به ناآرامی‌های سیاسی که در کشورهای همسایه ایران وجود دارد توسعه خطوط لوله ممکن است مانند خط لوله نفت ایران-عراق نتیجه مطلوبی نداشته باشد. در این راستا راهبرد متنوع‌سازی مسیر صادرات به کمک جذب و سرمایه‌گذاری در فناوری‌های ال‌ان‌جی می‌تواند صادرات گاز طبیعی و امنیت انرژی ایران را بهبود بخشد. همچنین اختلال در صادرات گاز طبیعی از طریق خطوط لوله تأثیری در صادرات ایران نیز نداشته باشد.

۱۰. توصیه‌های سیاستی

۱. متنوع‌سازی سبد مصرف انرژی: این روند با توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر امکان پذیر خواهد بود. از طرفی دیگر صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر بازاری در حال رشد است که ایران با سرمایه‌گذاری در این صنعت علاوه‌بر متنوع‌سازی در سبد مصرف انرژی خود در زنجیره‌ی تولید و ارزش این صنعت نیز قرار می‌گیرد. بنابراین، ساخت کارخانه‌ها با همکاری شرکت‌های خارجی و دستیابی به فناوری روز دنیا کمک می‌کند که ایران در تامین زنجیره ارزش صنعت انرژی‌های تجدیدپذیر قرار گیرد. افزون‌بر این، متنوع‌سازی سبد مصرف انرژی به کشور کمک خواهد کرد که با ناترازی گاز طبیعی در مصرف نیز مقابله کند و سهم مصرف گاز طبیعی در سبد مصرف انرژی نیز کاهش می‌یابد. در نتیجه، کشور می‌تواند مازاد گاز طبیعی را به بازارهای مصرف منطقه‌ای و جهانی صادر کند.
۲. دیپلماسی انرژی و جذب سرمایه‌گذاری: جهت جذب سرمایه‌گذاری خارجی و داخلی نیز بهبود فضای سرمایه‌گذاری و روابط با همسایگان به ایران کمک

می‌کند تا سرمایه‌گذاری و دانش فنی برای دستیابی به هدف متنوع‌سازی مسیرهای صادراتی عملیاتی شود. بنابراین، این هدف نیازمند سیاستگذاری داخلی و دیپلماسی خارجی هوشمند است به طوری‌که هر دو عامل با یکدیگر گام بردارند و برای آن‌ها اهداف بلند مدت ترسیم شود. افزون بر این در نظر گرفتن سازوکاری مشترک با همسایگان جهت تبادل فنآوری و دانش فنی نیاز است.

۳. توسعه‌ی خط لوله‌ی گاز طبیعی ایران-پاکستان: همراه با متنوع‌سازی سبد مصرف انرژی کشور دستیابی به مازاد گاز طبیعی برای صادرات، بهتر است که دولت به خط لوله‌ی گاز طبیعی ایران-پاکستان توجه بسیاری کند؛ چراکه بخش ایران این خط لوله کشیده شده و تنها بخش پاکستانی آن مانده است. همچنین با عملیاتی شدن این خط لوله، ایران می‌تواند به دو بازار بزرگ هند و چین نیز برای صادرات گاز طبیعی به کمک خط لوله نیز دسترسی پیدا کند و منافع خود را تامین کند.
۴. توسعه‌ی راهگذرهای برق فشار قوی: از آنجایی که اهمیت سوخت‌های فسیلی پس از دوران گذار کاسته خواهد شد؛ متنوع‌سازی سبد مصرف انرژی ایران به کمک سرمایه‌گذاری انرژی‌های تجدید پذیر منجر به اضافه تولید برق خواهد شد. بنابراین، بهتر است ایران علاوه بر توسعه‌ی خطوط لوله خود، در راستای راهگذرهای برق و خطوط برق‌رسانی با همسایگان خود نیز گام بردارد.

۱.۱ منابع:

- ایسنا. (۲۸ تیر ۱۳۹۱)، "نتایج سرشماری ۹۰ اعلام شد/ شاخص امید به زندگی افزایش یافته است"، بازیابی شده در ۲۷ مرداد ۱۴۰۳. isna.ir/x3c3CW
- پورسلیمی، حمیدرضا (۱۶ بهمن ۱۴۰۱)، "تفاوت الگوی انرژی ایران با دنیا" فردای اقتصاد"، بازیابی شده در ۱ آذر ۱۴۰۲. <https://fardayeeghtesad.com/x7Sd>
- حافظی، رضا، افضلی، حمیدرضا، ظهور، حسن (۱۴۰۰)، "سناریوهای آینده تأمین انرژی ایران"، *مطالعات راهبردی سیاستگذاری عمومی*، (۳۸) ۱۱، صص ۲۳۲-۲۰۴.
- دیباوند، هادی (۱۳۹۴)، "بررسی تحلیلی امکانپذیری ارتقای امنیت ملی و افزایش هزینه تهدید نظامی جمهوری اسلامی ایران از طریق صادرات گاز به صورت خط لوله و LNG"، *فصلنامه آفاق امنیت*، (۸) ۲۹، صص ۸۸-۴۷.
- رحمانی، مسلم. (۱۰ خرداد ۱۴۰۲)، "میزان مصرف گاز در سبد انرژی خانوار کشور ۸۵ درصد است"، خبرگزاری فارس، بازیابی شده در ۱ آذر ۱۴۰۲. <http://fna.ir/3cx°hl>
- رضایی، طاهره، تکلیف، عاطفه و قاسمی، عبدالرسول (۱۳۹۷)، "امکان سنجی تشکیل هاب گازی در ایران با استفاده از رویکرد SWOT"، *پژوهشنامه اقتصاد انرژی ایران*، (۸) ۲۹، صص ۶۹-۱۰۲.
- شانا. (۱۹ بهمن ۱۴۰۲)، "کارنامه صنعت گاز ایران در ۴۵ سال گازرسانی"، بازیابی شده در ۲۷ مرداد ۱۴۰۳. www.shana.ir/news/637479
- شایان، فاطمه، و بصیری، محمد علی (۱۴۰۲)، "تحلیل جایگاه صادرات گاز ج.ا.ایران به عمان از منظر همگرایی"، *پژوهش‌های راهبردی سیاست*، (۴۴) ۱۲، صص ۱۹۶-۱۶۵.
- علویان، مرتضی و موسوی، سیدصالح. (۱۴۰۱)، "چالش‌های پیش روی انتقال انرژی جمهوری اسلامی ایران به قفقاز جنوبی"، *روابط خارجی*، (۱۴) ۵۴، صص ۲۶۴-۲۹۵.
- کریمی، محمداصادق، حافظی، رضا، و سوهانکار، امیرحسین (۱۴۰۰)، "بازتعریف سیاست دیپلماسی انرژی ایران در گاز طبیعی در افق ۱۴۲۰، ضرورت یا انتخاب؟"، *مطالعات راهبردی سیاست گذاری عمومی (مطالعات راهبردی جهانی شدن)*، (۴۱) ۱۱، صص ۱۱۶-۱۳۵.
- مرکز آمار ایران. (۱۹ تیر ۱۴۰۳)، "سیمای جمعیت ایران، سال ۱۴۰۳"، بازیابی شده در ۲۷ مرداد ۱۴۰۳. <https://amar.org.ir/news/ID/15444/infisimayejamaiai>
- مرکز مطالعه‌ی زنجیره‌ی ارزش. (۸ مرداد ۱۴۰۳)، "مصرف گاز طبیعی ایران به تفکیک بخش‌ها و استان‌ها در سال ۱۴۰۲"، بازیابی شده در ۲۷ مرداد ۱۴۰۳. <https://www.vcmstudy.ir/?p=23662>

موسوی، نگار. (۱۹ بهمن ۱۳۹۹)، "سید انرژی ایران همواره متکی به نفت و گاز" کارزانو، بازیابی شده در ۳ آذر ۱۴۰۲. <http://karazno.ir/?p=۹۳۹>.

Altaf, M. (۲۰۲۲), Pooling Regional Energy between China, Iran, Pakistan, Turkey, and Russia. *Policy Perspectives (Islamabad)*, Vol. ۱۹ No. ۱, PP. ۳۰-۶۴.
Bahgat, G. (۲۰۱۱), *Energy security: an interdisciplinary approach*. John Wiley & Sons.

Bilbao-Terol, A., Cañal-Fernández, V., & González-Pérez, C. (۲۰۲۳). Evaluating Energy Security using Choquet Integral: analysis in the southern E.U. countries. *Annals of Operation Research/Annals of Operations Research*. <https://doi.org/10.1007/s10479-023-05748-x>

BP. (۲۰۲۳), *BP Energy Outlook: 2023 edition*. <https://www.bp.com/content/dam/bp/business-sites/en/global/corporate/pdfs/energy-economics/energy-outlook/bp-energy-outlook-2023.pdf>

Carlos, P., & Evie, Z. (۲۰۰۸), The Geopolitics of Energy: From Security to Survival. *The Brookings Institution*. <https://www.brookings.edu/articles/the-geopolitics-of-energy-from-security-to-survival/>

Cherp, A., & Jewell, J. (۲۰۱۱), The three perspectives on energy security: intellectual history, disciplinary roots and the potential for integration. *Current Opinion in Environmental Sustainability*, Vol. ۳, No. ۴, PP. ۲۰۲-۲۱۲.

EIA. (۲۰۲۰, April). *Natural gas markets remain regionalized compared with oil markets - U.S. Energy Information Administration (EIA)*. Retrieved August ۲۹, ۲۰۲۴, from <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=۴۳۵۳۵>

EIA. (۲۰۲۱), Background Reference: Iran. In *EIA* (No. ۲۰۲۱). <https://www.eia.gov/international/analysis/country/IRN>

Enerdata. (۲۰۲۳), *Energy intensity of GDP | Global Energy Intensity Data | Enerdata*. Retrieved November ۲۸, ۲۰۲۳, from <https://yearbook.enerdata.net/total-energy/world-energy-intensity-gdp-data.html>

Levi, M. (۲۰۱۳), Climate consequences of natural gas as a bridge fuel. *Climatic Change*, Vol. ۱۱۸, No. ۳-۴, PP. ۶۰۹-۶۲۳.

Proma, A. S. R. (۲۰۲۳, August ۱۶). *Russia-Iran Proposed Energy Hub: Energy Cooperation In Convergence Of Interest – Analysis*. Eurasiareview. Retrieved November ۳۰, ۲۰۲۳, from <https://www.eurasiareview.com/16082023-russia-iran-proposed-energy-hub-energy-cooperation-in-convergence-of-interest-analysis/>

Guo, F., Huang, C., & Wu, X. (۲۰۱۹), Strategic analysis on the construction of new energy corridor China-Pakistan-Iran-Turkey. *Energy Reports*, Vol. ۵, PP. ۸۲۸-۸۴۱.

Hafezi, R., Wood, D. A., Akhavan, A. N., & Pakseresht, S. (۲۰۲۰), Iran in the emerging global natural gas market: A scenario-based competitive analysis and policy assessment. *Resources Policy*, Vol. ۶۸, ۱۰۱۷۹۰.

Kuo, Y., Yang, T., & Huang, G. (۲۰۰۸), The use of grey relational analysis in solving multiple attribute decision-making problems. *Computers & Industrial Engineering*, Vol. ۵۵, No. ۱, PP. ۸۰-۹۳.

McKinsey. (۲۰۲۳), Global Energy Perspective ۲۰۲۳. In *McKinsey & Company*. Retrieved November ۲۸, ۲۰۲۳, from <https://www.mckinsey.com/industries/oil-and-gas/our-insights/global-energy-perspective-۲۰۲۳>

Naazer, M. A. (۲۰۲۲), Great Powers, Core Members, and the Fate of Regional Cooperation: A Study of Indian and the US Behavior towards India-Pakistan-Iran Gas Pipeline Project. *Journal of South Asian Studies*, Vol. 10, No. ۱, PP. ۱۵۷-۱۶۸.

Nawaz, S. M. N., & Alvi, S. (۲۰۱۸), Energy security for socio-economic and environmental sustainability in Pakistan. *Heliyon*, Vol. ۴, No. ۱۰, e۰۰۸۵۴.

Noorali, H., & Ahmadi, S. A. (۲۰۲۲). Iran's new geopolitics: heartland of the world's corridors. *GeoJournal*, Vol. ۸۸, No. ۲, PP. ۱۸۸۹-۱۹۰۴.

Statista. (۲۰۲۳a). Natural gas demand worldwide in ۲۰۲۱ with a forecast for ۲۰۵۰, by region, retrieved November ۲۵, November, ۲۰۲۳: <https://www.statista.com/statistics/۱۰۳۳۵۵/primary-energy-demand-generated-by-natural-gas-worldwide-by-region/>

Statista. (۲۰۲۳b). *Iran's natural gas reserves 2014-2020*. Retrieved November ۲۵, ۲۰۲۳: <https://www.statista.com/statistics/۱۱۲۷۲۴۶/iran-natural-gas-reserves-in/>

Shell. (۲۰۲۳). Benefits of natural gas. Shell Global. Retrieved November ۲۵, ۲۰۲۳: <https://www.shell.com/energy-and-innovation/shale-oil-and-gas/benefits-of-natural-gas.html#:~:text=It%۲۰contributes%۲۰to%۲۰the%۲۰economy,feedstock%۲۰for%۲۰the%۲۰chemicals%۲۰industry.>

Sovacool, B. K. (۲۰۱۲), Energy security: challenges and needs. *WIREs Energy and Environment*, Vol. ۱, No. ۱, PP. ۵۱-۵۹.

Turkamani, H. S. (۲۰۲۳), The Cross-Border Gas Pipelines and Energy Security: The Case of Iran. *Journal of Globalization Studies*, Vol. ۱۴, No. ۱, PP. ۱۱۰-۱۲۲.

Tutak, M., & Brodny, J. (۲۰۲۲), Analysis of the level of energy security in the three seas initiative countries. *Applied Energy*, Vol. ۳۱۱, ۱۱۸۶۴۹.

Wang, P., Meng, P., Zhai, J., Zhu, Z. (۲۰۱۳). A hybrid method using experiment design and grey relational analysis for multiple Criteria decision-making problems. *Knowledge Based Systems*, Vol. ۵۳, PP. ۱۰۰-۱۰۷.

Yergin, D. (۱۹۸۸). Energy Security in the ۱۹۹۰s. *Foreign Affairs.*, 67, ۱۱۰